

vidnovliuvanoi enerhetyky v umovakh transformatsii ta yevrointehratsii [Investment attractiveness and financing mechanisms of renewable energy projects in the context of transformation and European integration]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 84. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-84-32>

World Bioenergy Association. (2025). *Global Bioenergy Statistics Report*. 12th Edition. <https://www.world-bioenergy.org/uploads/251118%20GBSR.pdf>
zakon.rada.gov.ua. (2024, December 27). Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy «Pro skhvalennia Natsionalnoi transportnoi stratehii Ukrainy na period do 2030 roku ta zatverdzhennia operatsiinoho pla-

nu zakhodiv z yii realizatsii u 2025–2027 rokakh» vid 27.12.2024 r. № 1550 [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On approval of the National Transport Strategy of Ukraine for the period up to 2030 and approval of the operational plan of measures for its implementation in 2025–2027" dated 27.12.2024 No. 1550]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1550-2024-p#Text>

Стаття надійшла до редакції / Received: 11.05.2026
Статтю прийнято до публікації / Accepted: 24.05.2026
Оприлюднено / Published: 24.06.2026

УДК 658.15:005.52:355.01

JEL: G32; M21; D81

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2026-5-472-484>

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВІЙНИ

©2026 ЮРЧИШЕНА Л. В., ТАРНАРУЦЬКА В. В.

УДК 658.15:005.52:355.01

JEL: G32; M21; D81

Юрчишена Л. В., Тарнаруцька В. В. Удосконалення механізму управління фінансовою стійкістю підприємства в умовах війни

Актуальність проблеми управління фінансовою стійкістю підприємств в умовах війни зумовлена посиленням макроекономічної нестабільності, інфляційного тиску, валютних коливань, порушенням логістичних зв'язків та зростанням фінансових ризиків для суб'єктів господарювання. У сучасних умовах фінансова стійкість підприємства виступає однією з ключових характеристик його фінансового стану, оскільки визначає здатність підтримувати платоспроможність, забезпечувати безперервність діяльності, формувати позитивні фінансові результати й адаптуватися до змін зовнішнього та внутрішнього середовища. В умовах війни традиційні підходи до управління фінансовою стійкістю потребують удосконалення з урахуванням сучасних економічних викликів і високого рівня невизначеності. Мета статті полягає в обґрунтуванні концептуальних підходів до удосконалення механізму управління фінансовою стійкістю підприємства в умовах війни. Для досягнення поставленої мети використано комплексний підхід, що включає методи аналізу та синтезу, порівняльний, статистичний і динамічний аналіз, коефіцієнтний і ризик-орієнтований підходи, а також системний і концептуальний підходи для обґрунтування напрямів удосконалення механізму управління фінансовою стійкістю. Інформаційну базу дослідження становили наукові праці вітчизняних учених, офіційні дані Державної служби статистики України та статистичні показники функціонування підприємств. У процесі дослідження проаналізовано сучасні наукові підходи до трактування сутності фінансової стійкості підприємства, методів її оцінювання та факторів впливу в умовах війни. Встановлено, що в сучасній економічній літературі відсутній єдиний підхід до визначення поняття «фінансова стійкість підприємства», а більшість наукових досліджень зосереджені переважно на традиційних методах оцінювання фінансового стану без формування комплексного механізму адаптації підприємства до умов війни. Досліджено вплив інфляційних процесів, валютної нестабільності, зниження ділової активності та зростання фінансових ризиків на підприємства України. За результатами дослідження обґрунтовано необхідність удосконалення механізму управління фінансовою стійкістю підприємств через комплексне поєднання інструментів управління ліквідністю, структурою капіталу та фінансовими ризиками. Запропоновано концепцію управління фінансовою стійкістю підприємства, адаптовану до умов війни, що передбачає оптимізацію структури капіталу, формування резервів ліквідності, удосконалення управління грошовими потоками та впровадження ризик-орієнтованих підходів у систему фінансового управління. Отримані результати розширюють наукові підходи до забезпечення фінансової стійкості підприємств в умовах війни та можуть бути використані суб'єктами господарювання для підвищення рівня фінансової безпеки, платоспроможності й адаптивності до кризових умов функціонування.

Ключові слова: фінансова стійкість підприємства; управління фінансовою стійкістю; фінансова безпека; воєнний стан; робочий капітал; фінансові ризики; ліквідність.

Рис.: 7. **Табл.:** 3. **Бібл.:** 23.

Юрчишена Людмила Вікторівна – доктор економічних наук, доцент, завідувачка кафедри фінансів і банківської справи, Донецький національний університет імені Василя Стуса (вул. 600-річчя, 21, Вінниця, 21021, Україна)

E-mail: l.yurchishena@donnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5904-0758>

Researcher ID: <https://www.webofscience.com/wos/author/record/AEQ-8743-2022>

Scopus Author ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorid=57288725400>

Тарнаруцька Вікторія Валентинівна – магістрантка, Донецький національний університет імені Василя Стуса (вул. 600-річчя, 21, Вінниця, 21021, Україна)

E-mail: tarnarutska.v@donnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-1380-5667>

Yurchyshena L. V., Tarnarutska V. V. Improving the Mechanism for Managing the Financial Stability of an Enterprise in Wartime

The relevance of the problem of managing the financial stability of enterprises in wartime is due to the intensification of macroeconomic instability, inflationary pressure, currency fluctuations, disruption of logistical connections and the growth of financial risks for business entities. In modern conditions, the financial stability of an enterprise is one of the key characteristics of its financial condition, as it determines the ability to maintain solvency, ensure continuity of activity, generate positive financial results and adapt to changes in the external and internal environment. In wartime, traditional approaches to managing financial stability need to be improved, taking into account modern economic challenges and a high level of uncertainty. The aim of the article is to substantiate conceptual approaches to improving the mechanism for managing the financial stability of an enterprise in wartime. To achieve this goal, a comprehensive approach was used, which included methods of analysis and synthesis, comparative, statistical and dynamic analysis, coefficient and risk-oriented approaches, as well as systemic and conceptual approaches to substantiating the directions for improving the mechanism for managing financial stability. The information base of the study was made up of scientific works of domestic scientists, official data of the State Statistics Service of Ukraine and statistical indicators of the functioning of enterprises. In the process of the study, modern scientific approaches to the interpretation of the essence of the financial stability of an enterprise, methods of its assessment and factors of influence in wartime conditions were analyzed. It was found that in modern economic literature there is no single approach to the definition of the concept of "financial stability of an enterprise", and most scientific research is focused mainly on traditional methods of assessing the financial condition without the formation of a comprehensive mechanism for adapting an enterprise to wartime conditions. The impact of inflationary processes, currency instability, a decrease in business activity and an increase in financial risks on Ukrainian enterprises was studied. The results of the study substantiated the need to improve the mechanism for managing the financial stability of enterprises through a comprehensive combination of liquidity, capital structure and financial risk management tools. The conception of managing the financial stability of an enterprise, adapted to wartime conditions, is proposed, which involves optimizing the capital structure, forming liquidity reserves, improving cash flow management and implementing risk-oriented approaches in the financial management system. The results obtained expand scientific approaches to ensuring the financial stability of enterprises in wartime conditions and can be used by business entities to increase the level of financial security, solvency and adaptability to crisis operating conditions.

Keywords: financial stability of an enterprise; financial stability management; financial security; martial law; working capital; financial risks; liquidity.

Fig.: 7. **Tabl.:** 3. **Bibl.:** 23.

Yurchyshena Liudmyla V. – D. Sc. (Economics), Associate Professor, Head of the Department of Finance and Banking, Vasyl Stus Donetsk National University (21 600-richchia Str., Vinnytsia, 21021, Ukraine)

E-mail: l.yurchyshena@donnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5904-0758>

Researcher ID: <https://www.webofscience.com/wos/author/record/AEQ-8743-2022>

Scopus Author ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57288725400>

Tarnarutska Viktoriia V. – Master's Student, Vasyl Stus Donetsk National University (21 600-richchia Str., Vinnytsia, 21021, Ukraine)

E-mail: tarnarutska.v@donnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-1380-5667>

Фінансова стійкість підприємства є однією з ключових характеристик його фінансового стану, оскільки відображає здатність суб'єкта господарювання підтримувати платоспроможність, забезпечувати безперервність діяльності, формувати позитивні фінансові результати та адаптуватися до змін зовнішнього і внутрішнього середовища. У сучасних умовах економічної нестабільності своєчасна оцінка й ефективне управління фінансовою стійкістю набувають особливого значення, оскільки дають змогу виявляти проблеми у фінансовій діяльності, визначати резерви покращення фінансового стану та формувати обґрунтовані управлінські рішення.

Особливої актуальності ця проблематика набуває в умовах війни, коли функціонування підприємств України відбувається під впливом інфляційного тиску, валютних коливань, скорочення внутрішнього попиту, руйнування логістичних зв'язків, погіршення фінансових результатів і загального зростання макроекономічних ризиків. За таких обставин традиційні підходи до управління фінансовою стійкістю потребують удосконалення, оскільки мають враховувати не лише поточний

фінансовий стан підприємства, а і його здатність адаптуватися до нестабільного середовища.

Огляд літератури та аналіз попередніх досліджень. У сучасній економічній науці значна увага приділяється дослідженню фінансової стійкості підприємства як однієї з ключових характеристик його фінансового стану та передумови стабільного функціонування. Теоретичні аспекти сутності фінансової стійкості, факторів її формування та методів оцінювання розкрито у працях багатьох вітчизняних науковців. Зокрема, Юрчишена Л. В. і Каплунська І. В. [1] розглядають фінансову стійкість як комплексну інтегральну характеристику фінансового стану підприємства, що визначає його здатність мобілізувати фінансові ресурси та адаптуватися до впливу зовнішніх і внутрішніх факторів. Подібного підходу дотримуються Партин Г. О. та Папірник С. Є. [4], які акцентують увагу на необхідності ефективного управління фінансовими ресурсами та забезпечення оптимальної структури капіталу в умовах нестабільного середовища. Своєю чергою, Сірко А. Ю. [6] та Пігуль Н. Г., Клименко А. В., Пігуль Є. І. [7] розглядають фінансову стійкість крізь призму здатності підприємства

забезпечувати безперервність діяльності, підтримувати збалансованість грошових потоків та ефективно протидіяти ризикам.

Підходи до оцінювання фінансової стійкості підприємств визначено у працях Іванова М. С. [2], Приймак С. В. і Волкової О. А. [3], Сак Т. В. і Шепелюк Н. П. [12], які визначають важливість застосування системи фінансових коефіцієнтів, інтегральних і ризик-орієнтованих підходів. Водночас Кнейслер О. В., Налукова Н. І. [13] стверджують, що універсальної методики оцінювання фінансової стійкості не існує, оскільки результати аналізу залежать від галузевих особливостей та умов функціонування підприємства.

Вплив факторів на фінансову стійкість підприємств досліджують Чепка В. В., Матяш О. К. [5], Савельєва А. О. [9], Сподіна А. О., Тарасенко І. О. [10] та класифікують їх на зовнішні та внутрішні, акцентуючи увагу на ролі структури капіталу, ліквідності, рівня рентабельності, інвестиційної активності, а також макроекономічної кон'юнктури, інфляції та стану фінансового ринку.

В умовах війни фінансова стійкість досліджується Пешковим А. М., Легою О. В. [8], Панченком В. А., Панченко О. П. [11], які визначають вплив воєнних дій, інфляційних процесів, валютної нестабільності та порушення логістичних зв'язків на фінансовий стан підприємств України. Автори наголошують, що в умовах війни суттєво зростає рівень фінансових ризиків, ускладнюється доступ до фінансових ресурсів та погіршуються показники ліквідності та платоспроможності.

Зарубіжні дослідники активно вивчають проблеми забезпечення фінансової стійкості підприємств в умовах нестабільного економічного середовища. Зокрема, Gleißner W., Günther T., Walkshäusl C. [20] розглядають фінансову стійкість як інтегровану характеристику довгострокової здатності підприємства протидіяти фінансовим ризикам і забезпечувати сталий розвиток. Hernandez-Romero M., Coenders G. [21] встановлюють залежність фінансової стійкості підприємств від їх здатності адаптуватися до зовнішніх шоків, спричинених геополітичними конфліктами. Han N. і Um J. [22], а також Singh N. і Hong P. [23] наголошують на важливості впровадження комплексних підходів до управління ризиками, які сприяють зміцненню фінансової стійкості підприємств, покращенню результатів їх діяльності та підвищенню здатності протидіяти зовнішнім викликам.

Аналіз наукових джерел свідчить про відсутність єдиного підходу до трактування поняття фінансової стійкості підприємства та недостатню розробленість комплексного механізму

її управління в умовах війни. Більшість досліджень зосереджується на традиційних методиках оцінки фінансового стану й окремих факторах ризику, тоді як недостатньо уваги приділено інтеграції ризик-орієнтованого підходу, формуванню резервів ліквідності, оптимізації структури капіталу та розробленню адаптивних механізмів фінансового управління в умовах макроекономічної невизначеності. Зазначене створює наукову прогалину даної теми дослідження, що потребує розроблення концептуальних засад удосконалення механізму управління фінансовою стійкістю підприємства з урахуванням специфіки функціонування бізнесу в умовах війни.

Мета та методи дослідження. *Метою статті* є обґрунтування концептуальних підходів до вдосконалення механізму управління фінансовою стійкістю підприємства в умовах війни.

Результати дослідження базуються на комплексному підході, що поєднує методи аналізу та синтезу, порівняльний, статистичний і динамічний аналіз, коефіцієнтний і ризик-орієнтований підходи, а також системний і концептуальний підходи для обґрунтування напрямів удосконалення механізму управління фінансовою стійкістю. Інформаційну базу дослідження становили наукові праці, офіційні дані Державної служби статистики України.

Результати дослідження. Фінансова стійкість є однією з ключових характеристик фінансового стану підприємства та умовою його ефективного функціонування і розвитку. Вона визначає здатність суб'єкта господарювання підтримувати стабільний рівень платоспроможності, забезпечувати безперервність виробничої діяльності, формувати позитивні фінансові результати й адаптуватися до змін зовнішнього та внутрішнього середовища. Фінансова стійкість забезпечує переваги в залученні кредитних ресурсів, інвестицій та виборі контрагентів, а також сприяє підтримці необхідного рівня ділової активності. Водночас у сучасних умовах економічної нестабільності, кризових явищ і зростання ризиків особливої актуальності набуває своєчасна оцінка фінансової стійкості підприємства, що дозволяє виявляти проблеми у фінансовій діяльності, визначати резерви покращення фінансового стану та формувати обґрунтовані управлінські рішення щодо забезпечення стабільного розвитку підприємства [1].

Аналіз наведених у *табл. 1* підходів свідчить про відсутність єдиного трактування поняття «фінансова стійкість підприємства».

Вітчизняні науковці розглядають його з різних позицій: як характеристику фінансового стану підприємства, як здатність забезпечувати платоспроможність і стабільність функціонування, а також

Підходи до тлумачення сутності «фінансової стійкості підприємств»

Автори, джерело	Тлумачення
Юрчишена Л. В., Каплунська І. В. [1]	«...комплексна інтегральна характеристика фінансового стану підприємства, його спроможність мобілізувати фінансові ресурси під впливом зовнішніх та внутрішніх факторів в умовах мінливого ризику для здійснення підприємницької діяльності, здатність формувати позитивні фінансові результати та збільшувати сукупну вартість бізнесу»
Іванов М. С. [2]	«...такий фінансовий стан підприємства, за якого через належне управління ресурсами мінімізується вплив несприятливих чинників і створюються умови для стабільної роботи й подальшого зростання»
Приймак С. В., Волкова О. А. [3]	«...надійно гарантована платоспроможність, рівновага між власними та залученими засобами, довіра кредиторів та інвесторів, а також рівень залежності від них, наявність такої величини прибутку, який би забезпечив самофінансування»
Партин Г. О., Папірник С. Є. [4]	«...стан підприємства, за якого ефективне управління фінансовими ресурсами та оптимальна структура капіталу гарантують платоспроможність та отримання прибутку як в поточному, так і в довгостроковому періодах в обсягах, достатніх для розвитку та самофінансування підприємства за умов високого рівня мінливості внутрішнього та зовнішнього середовища функціонування»
Чепка В. В., Матяш О. К. [5]	«...комплексне поняття, в якому відображається стабільний фінансовий стан підприємства, за якого ефективно формуються, розподіляються та використовуються фінансові ресурси, забезпечуються фінансова автономія, платоспроможність, доходність та рентабельність, розвиток діяльності на поточний та майбутній періоди»
Сірко А. Ю. [6]	«...це його здатність функціонувати на протязі тривалого періоду, отримуючи достатню кількість фінансів для відтворення потенціалу, виплати дивідендів і стабільного розвитку прибутку, забезпечуючи при цьому економічно обґрунтоване співвідношення джерел фінансування й активів, збалансоване надходження і виплату грошових коштів, незважаючи на вплив внутрішніх і зовнішніх факторів»
Пігуль Н. Г., Клименко А. В., Пігуль Є. І [7]	«...спроможність підприємства стабільно працювати та розвиватися, підтримуючи оптимальне співвідношення власного та позикового капіталу, з урахуванням змін внутрішнього та зовнішнього середовища»
Пешков А. М., Лега О. В. [8]	«...це узагальнений показник оцінки фінансового стану, який відображає здатність (спроможність) підприємства функціонувати і розвиватися під впливом численної кількості ризиків, виконувати певні зобов'язання, гарантуючи собі стабільну прибутковість, ліквідність та платоспроможність»

Джерело: складено авторами на основі [1–8].

як результат ефективного управління фінансовими ресурсами та оптимальної структури капіталу. У більшості визначень підкреслюється важливість підтримання рівноваги між власними та залученими джерелами фінансування, здатності підприємства генерувати прибуток, забезпечувати самофінансування та адаптуватися до змін зовнішнього і внутрішнього середовища. Отже, фінансова стійкість підприємства розглядається як багатогранна економічна категорія, що відображає стабільність фінансового стану, ефективність використання ресурсів та можливості підприємства забезпечувати безперервність діяльності та розвиток.

Узагальнюючи наукові підходи, визначимо фінансову стійкість як комплексну характеристику фінансового стану підприємства, яка відображає його здатність підтримувати платоспроможність,

ліквідність, прибутковість, формувати оптимальну структуру капіталу, своєчасно виконувати зобов'язання та забезпечувати стабільне функціонування та розвиток в умовах впливу внутрішніх і зовнішніх чинників, сукупний вплив яких представлено в табл. 2.

Сутність фінансової стійкості підприємства проявляється через ознаки (рис. 1), адже узагальнення сучасних наукових підходів дає змогу стверджувати, що фінансова стійкість характеризується не лише рівнем платоспроможності чи прибутковості, а й здатністю підприємства підтримувати збалансовану структуру капіталу, ефективно управляти фінансовими ресурсами й адаптуватися до змін зовнішнього середовища.

Чинники, що впливають на формування фінансової стійкості підприємства

Групи	Вид	Вплив
Зовнішні (екзогенні)	Макроекономічні	Рівень інфляції, економічна кон'юнктура, валютний курс, загальний стан економіки
	Політико-правові	Податкова політика держави, нормативно-правове регулювання підприємницької діяльності, державна економічна політика
	Ринкові	Рівень конкуренції, попит і пропозиція на продукцію, ціни на ресурси та товари
	Фінансово-кредитні	Доступність банківських кредитів, стан фінансового ринку, інвестиційний клімат
	Соціально-економічні	Рівень доходів населення, платоспроможний попит, демографічні тенденції
Внутрішні (ендогенні)	Фінансові	Структура капіталу, рівень ліквідності, платоспроможності, рентабельності, структура активів і пасивів
	Виробничі	Рівень використання виробничих потужностей, технології виробництва, продуктивність праці
	Управлінські	Якість фінансового менеджменту, система планування, ефективність управлінських рішень
	Інвестиційні	Обсяг і структура інвестицій, інноваційна діяльність підприємства, оновлення основних засобів
	Організаційні	Організаційна структура підприємства, система мотивації персоналу, ефективність внутрішніх бізнес-процесів

Джерело: складено авторами на основі [9; 10].

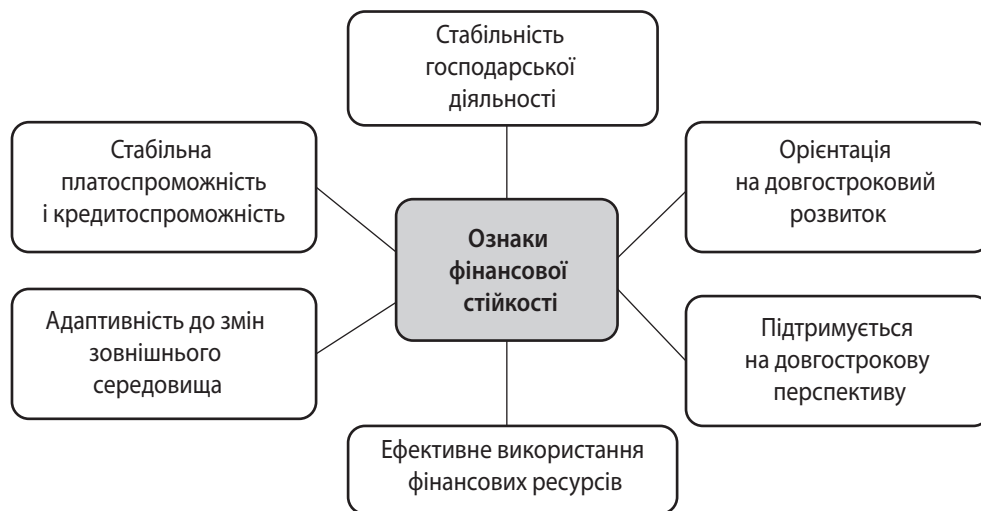


Рис. 1. Основні ознаки фінансової стійкості підприємства [11]

Функціонування підприємств України в сучасних умовах відбувається під впливом глибоких макроекономічних трансформацій, зумовлених війною, руйнуванням виробничої та логістичної інфраструктури, скороченням внутрішнього попиту, інфляційними процесами та зростанням загального рівня економічних ризиків. За таких обставин макроекономічне середовище набуває особливого значення, оскільки саме воно визначає загальні умови господарювання, впливає

на фінансові результати діяльності підприємств, їхню інвестиційну активність, доступ до ресурсів та можливості збереження фінансової стійкості.

Відсутність уніфікованого підходу до оцінки фінансової стійкості зумовлена складністю самого явища, різноманітністю цілей аналізу, галузевими особливостями діяльності підприємств і відмінностями в інформаційній базі дослідження. Саме тому в економічній науці сформувалося кілька методичних підходів до оцінки фінансової стійкості,

кожен із яких акцентує увагу на окремих аспектах фінансового стану підприємства та має власні аналітичні можливості [12; 13].

Для проведення аналізу фінансової стійкості підприємства застосовуються різні інформаційні джерела, вибір яких визначається часовими межами дослідження, його метою, завданнями та методичним підходом, що використовується. Водночас базовим джерелом інформації про фінансово-господарську діяльність підприємства виступає фінансова звітність. Відповідно до міжнародних стандартів до її складу входить низка взаємопов'язаних форм, кожна з яких має важливе аналітичне значення (рис. 2).

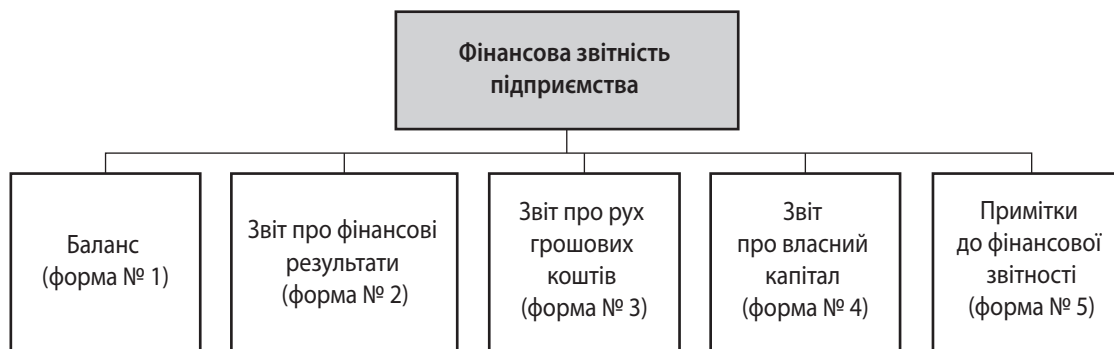


Рис. 2. Інформаційне забезпечення оцінки фінансової стійкості підприємства

Джерело: складено авторами на основі [14].

Оцінювання фінансової стійкості підприємства ґрунтується на здійсненні комплексу аналітичних заходів, спрямованих на всебічне дослідження його фінансового стану. Найчастіше для оцінки використовують коефіцієнт автономії, фінансової залежності, маневреності власного капіталу, співвідношення власного та позикового капіталу, забезпеченості оборотних активів власними коштами та фінансового левериджу [15, с. 170].

Дослідження тенденцій розвитку підприємницького сектора в Україні здійснено за результатами аналізу динаміки кількості діючих суб'єктів господарювання у 2014–2024 рр. (табл. 3). Аналіз наведених даних свідчить про нестабільність розвитку суб'єктів господарювання та їх значну залежність від кризових явищ і наслідків війни. Найбільш відчутне зменшення кількості суб'єктів господарювання зафіксовано у 2016–2017 рр., а також у 2022 р., що було пов'язано із загостренням безпекових ризиків, ускладненням макроекономічної ситуації та погіршенням умов здійснення господарської діяльності. Разом із тим, у 2023–2024 рр. простежувалася позитивна динаміка, яка свідчить про поступове пожвавлення підприємницької активності та адаптацію бізнесу до зміненого середовища функціонування.

Динаміка кількості підприємств, відображена на рис. 3, демонструє чутливість бізнес-середовища до впливу зовнішніх потрясінь. Найсуттєвіше скорочення у 2022 р. стало наслідком різкого посилення невизначеності, втрати частини виробничого потенціалу, порушення логістичних зв'язків та подорожчання фінансових ресурсів. Упродовж 2023–2024 рр. спостерігалось поступове пристосування підприємств до нових умов діяльності, проте темпи відновлення залишалися помірними, що свідчить про збереження значного рівня ризиків у макроекономічному середовищі.

Наступним напрямом аналізу є оцінка макроекономічних чинників, найбільш показовими інди-

каторами серед яких є рівень інфляції та динаміка валютного курсу (рис. 4), оскільки вони істотно впливають на витрати підприємств, платоспроможний попит, доступ до фінансових ресурсів і загальний рівень економічної невизначеності.

У 2020–2025 рр. в Україні спостерігалися значні інфляційні та валютні коливання, які суттєво впливали на діяльність підприємств. У 2020–2021 рр. рівень інфляції залишався відносно помірним і становив 5% та 10% відповідно. Проте у 2022 р. інфляція різко зросла до 26,6% внаслідок повномасштабної війни, що спричинило підвищення витрат підприємств і ускладнення фінансового планування. У 2023 р. інфляція сповільнилася до 5,1%, однак у 2024–2025 рр. залишалася нестабільною, коливаючись у межах 8–12%.

Одночасно спостерігалось поступове зростання середньорічного офіційного курсу долара США з 28,3 грн/дол. у 2020 р. до 42,4 грн/дол. у 2025 р. Після незначного зміцнення гривні у 2021 р. різке зростання курсу відбулося у 2022 р. – до 36,6 грн/дол., що було пов'язано з посиленням макроекономічної нестабільності та валютних ризиків. Дані рис. 4 свідчать, що інфляційні та валютні коливання суттєво впливали на діяльність підпри-

Таблиця 3

Кількість діючих суб'єктів господарювання в Україні у 2014–2024 рр.

Рік	Усього, од.	Річна зміна, %	З них фізичних осіб-підприємців, од.	Річна зміна, %
2014	1 932 161	–	1 591 160	–
2015	1 974 318	2,18	1 630 878	2,5
2016	1 865 530	–5,51	1 559 161	–4,4
2017	1 805 059	–3,24	1 466 803	–5,92
2018	1 839 593	1,91	1 483 716	1,15
2019	1 941 625	5,55	1 561 028	5,21
2020	1 973 577	1,65	1 599 755	2,48
2021	1 956 248	–0,88	1 585 414	–0,9
2022	1 732 508	–11,44	1 470 584	–7,24
2023	1 913 193	10,43	1 605 341	9,16
2024	1 949 408	1,89	1 663 811	3,64
Зміна за 11 років, %	0,89		4,57	

Джерело: складено авторами на основі [16].

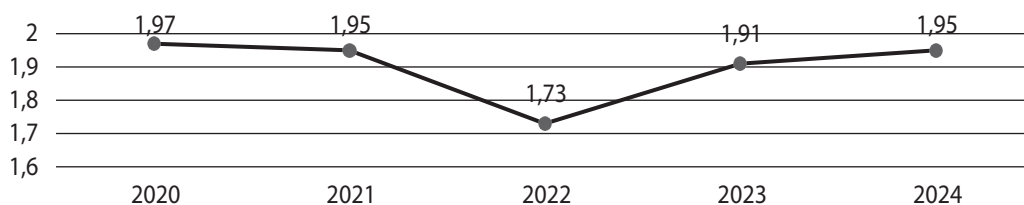


Рис. 3. Динаміка кількості діючих суб'єктів господарювання в Україні у 2020–2024 рр., млн

Джерело: складено авторами на основі [16].

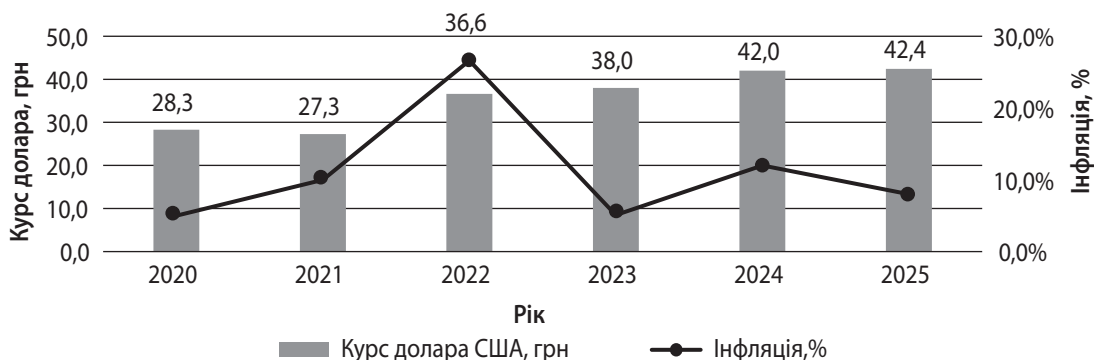


Рис. 4. Динаміка річної інфляції та середньорічного офіційного курсу долара США в Україні у 2020–2025 рр.

Джерело: складено авторами на основі [17; 18].

емств України. Зростання цін підвищувало витрати на сировину, енергоносії, логістику та оплату праці, а знецінення гривні посилювало фінансове навантаження на підприємства, залежні від імпортних ресурсів і валютних розрахунків. У таких умовах підприємства були змушені переглядати цінову політику або працювати в умовах зниження прибутковості.

Важливим макроекономічним індикатором, що відображає загальний стан національної економіки та умови функціонування підприємств, є валовий внутрішній продукт. Динаміка ВВП дає змогу оцінити масштаб економічної активності в країні, виявити тенденції економічного спаду чи відновлення, а також простежити, як зміни в макроекономічному середовищі впливають на діяльність суб'єктів господарювання.

Динаміка ВВП України, наведена на *рис. 5*, відображає загальні зміни макроекономічного середовища, в якому функціонували підприємства у 2020–2025 рр. У 2020–2021 рр. ВВП зріс з 3818,5 млрд грн до 4363,6 млрд грн, що свідчило про пожвавлення економічної активності. У 2022 р. показник скоротився до 3865,8 млрд грн через наслідки повномасштабної війни, втрату виробничого потенціалу та порушення логістики. У 2023–2025 рр. спостерігалось поступове відновлення економіки, а загалом за досліджуваний період ВВП зріс на 104,3%, що свідчить про адаптацію економіки до умов війни та часткову стабілізацію умов діяльності підприємств.

Вплив окреслених макроекономічних чинників найбільш наочно відображається у фінансових результатах діяльності підприємств. Як показують дані *рис. 6*, у 2020 р. підприємства України отримали позитивний фінансовий результат до оподаткування в обсязі 134,73 млрд грн, а у 2021 р. його значення суттєво зросло – до 1034,01 млрд грн.

Водночас у 2022 р. під впливом воєнних потрясінь, інфляційного тиску, валютної нестабільності та порушення логістичних і виробничих зв'язків сальдо фінансового результату стало від'ємним і становило –216,59 млрд грн. Уже у 2023 р. знову зафіксовано позитивний фінансовий результат на рівні 563,11 млрд грн, що свідчить про поступову адаптацію підприємств до нових умов

функціонування, хоча не означає повного нівелювання наявних ризиків. Додатковим підтвердженням кризового стану є питома вага збиткових підприємств (див. *рис. 6*). За офіційними статистичними повідомленнями, у 2020 р. частка збиткових підприємств в Україні становила 29,2%, у 2021 р. – 26,7%, у 2022 р. – 33,9%, у 2023 р. – 29,0%, а у 2024 р. – 28,1%. Це дає підстави стверджувати, що навіть після покращення загального фінансового результату у 2023 р. значна частина підприємств і надалі залишалася збитковою. Такі тенденції підтверджують негативний вплив макроекономічних і воєнних чинників на поточний і стратегічний період, обмежуючи інвестиційні можливості підприємств та стримуючи розширення їх діяльності.

Відповідно, макроекономічні умови воєнного стану суттєво впливають на діяльність підприємств України. Інфляція, девальвація гривні, спад економічної активності у 2022 р. і погіршення фінансових результатів ускладнили умови господарювання. Попри окремі ознаки відновлення у 2023–2025 рр., зокрема зростання ВВП і часткове покращення фінансових показників, рівень макроекономічних ризиків залишається високим, що обмежує можливості підприємств щодо розвитку, інвестування та забезпечення фінансової стійкості.

Традиційні підходи до управління фінансовою стійкістю потребують перегляду з урахуванням необхідності швидкого реагування на зовнішні та внутрішні виклики, збереження плато-

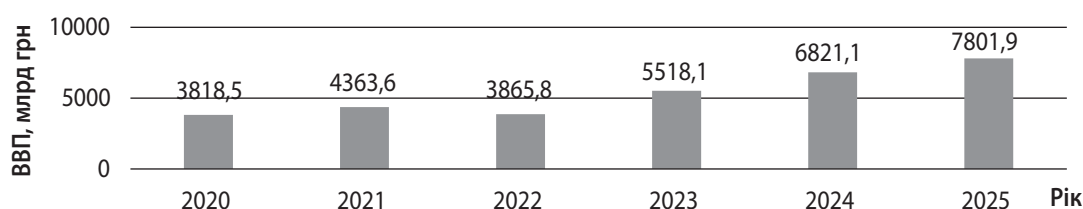


Рис. 5. Динаміка ВВП України у 2020–2025 рр., млрд грн

Джерело: складено авторами на основі [19].

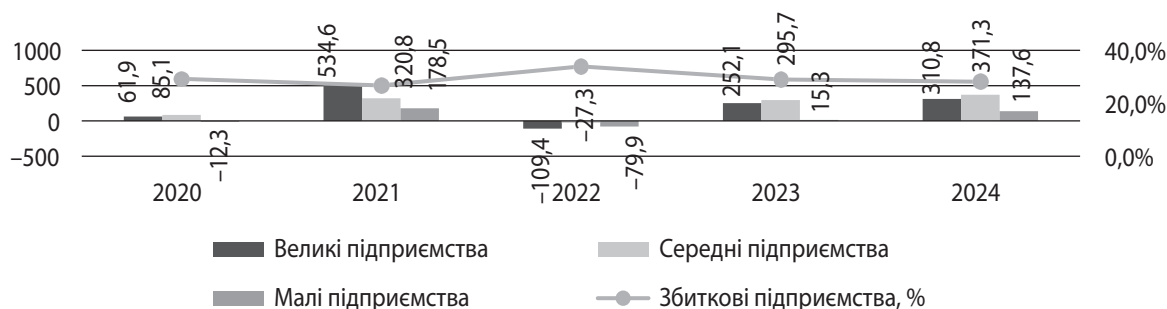


Рис. 6. Фінансовий результат до оподаткування та частки збиткових підприємств України у 2020–2024 рр., млрд грн

Джерело: складено авторами на основі [16].

спроможності, безперервності діяльності та передумов для подальшого розвитку. Зазначені прогалини враховано в концепції вдосконалення механізму управління фінансовою стійкістю (рис. 7).

Така концепція передбачає збереження досягнутого рівня фінансової стійкості та створення умов для її зміцнення шляхом оптимізації структури фінансових ресурсів, підвищення гнучкості фінансового управління та посилення здатності підприємства протидіяти ризикам. Представлена концепція має комплексний характер, оскільки охоплює як фінансово-економічні аспекти функціонування підприємства, так і фактори зовнішнього середовища, що виникають

внаслідок воєнних дій, нестабільності ринків, інфляційних процесів, валютних коливань і підвищеного рівня ризику.

Ключовою метою запропонованої концепції є забезпечення фінансової стійкості підприємств через удосконалення механізму управління ліквідністю, структурою капіталу та ризиками в умовах війни. У сучасних кризових умовах фінансова стійкість виступає не лише характеристикою поточного фінансового стану підприємства, а й передумовою його виживання, здатності адаптуватися до змін зовнішнього середовища, підтримувати безперервність діяльності та забезпечувати конкурентоспроможність. Саме тому концепція сфокусована на необхідності формування гнучкого та

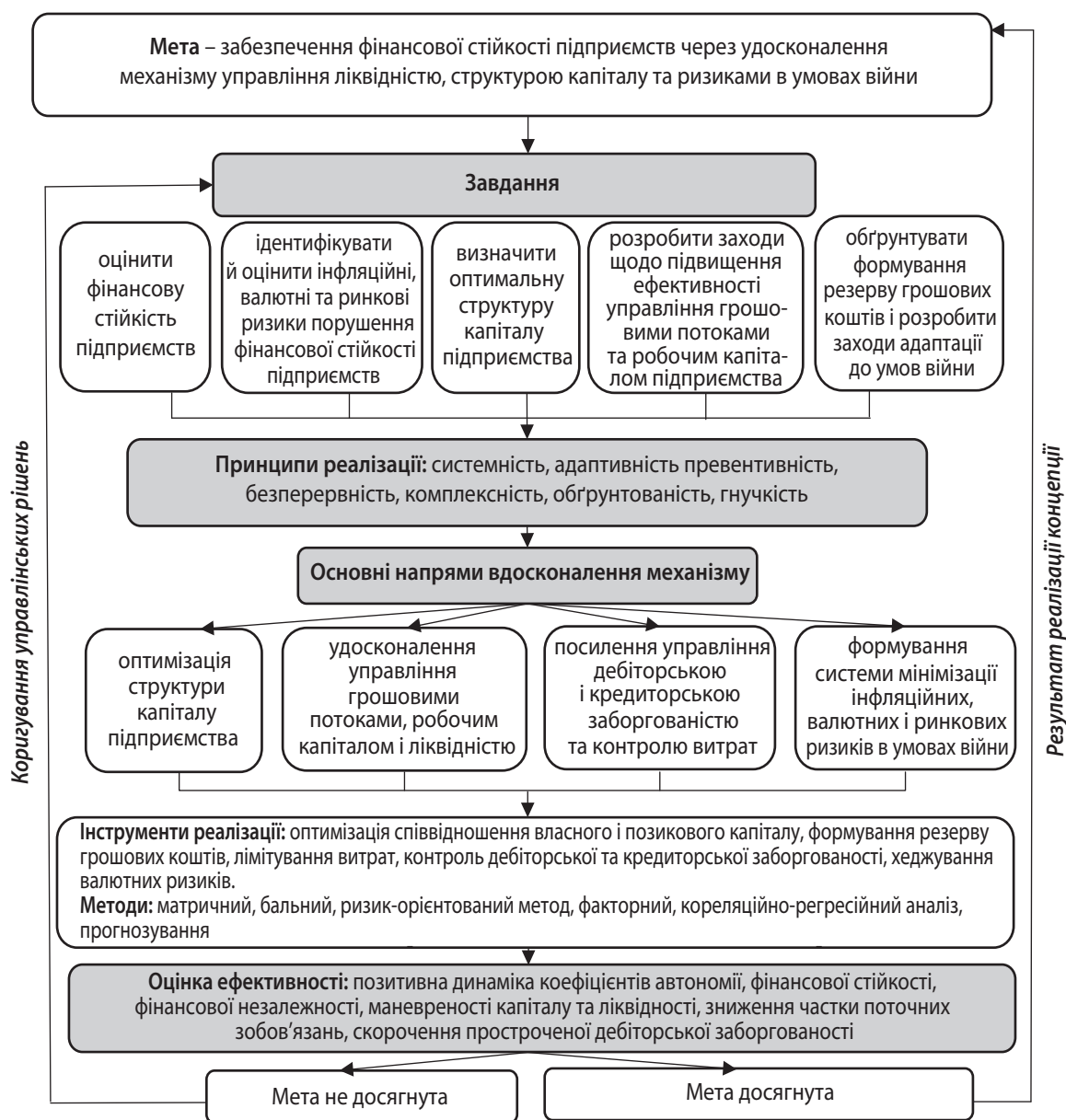


Рис. 7. Концепція вдосконалення механізму управління фінансовою стійкістю підприємства в умовах війни
Джерело: складено та розроблено авторами.

адаптивного механізму управління, здатного оперативно реагувати на виклики воєнного часу.

Для досягнення визначеної мети в концепції сформульовано низку взаємопов'язаних завдань. Насамперед передбачається оцінювання фінансової стійкості підприємства із застосуванням системи коефіцієнтів, інтегрального, бального та матричного підходів. Це дозволяє комплексно оцінити фінансовий стан підприємства, визначити рівень його залежності від зовнішніх джерел фінансування, ліквідність та ефективність використання ресурсів. Важливим завданням також є ідентифікація та оцінювання інфляційних, валютних і ринкових ризиків, що особливо актуально в умовах війни, коли економічне середовище характеризується високим рівнем невизначеності. Окрему увагу приділено визначенню оптимальної структури капіталу підприємства, оскільки ефективне співвідношення власного та позикового капіталу безпосередньо впливає на рівень фінансової незалежності та платоспроможності суб'єкта господарювання.

У межах концепції передбачено розроблення заходів щодо підвищення ефективності управління грошовими потоками та робочим капіталом підприємства. Раціональне управління оборотними активами та зобов'язаннями дає змогу забезпечити належний рівень ліквідності та уникнути дефіциту фінансових ресурсів у кризових ситуаціях. Крім того, важливим елементом концепції є обґрунтування формування резерву грошових коштів та розроблення заходів адаптації до умов війни, що сприяє зміцненню фінансової безпеки підприємства та підвищує його здатність протидіяти ризикам.

Важливе місце у структурі концепції займають принципи її реалізації, серед яких: системність, адаптивність, превентивність, безперервність, комплексність, обґрунтованість і гнучкість. Застосування системного підходу дозволяє розглядати фінансову стійкість як результат взаємодії всіх елементів фінансового механізму підприємства. Принцип адаптивності передбачає здатність підприємства оперативно змінювати підходи до управління залежно від динаміки зовнішнього середовища. Превентивність спрямована на своєчасне виявлення та мінімізацію ризиків, тоді як безперервність означає необхідність постійного моніторингу фінансового стану підприємства та коригування управлінських рішень.

Основними напрямками вдосконалення механізму управління фінансовою стійкістю визначено оптимізацію структури капіталу підприємства, удосконалення управління грошовими потоками, робочим капіталом і ліквідністю, посилення управління дебіторською та кредиторською заборго-

ваністю, а також формування системи мінімізації інфляційних, валютних і ринкових ризиків. Вказані напрями є взаємодоповнюючими та орієнтовані на забезпечення стабільності фінансово-господарської діяльності підприємства в умовах нестабільності. Зокрема, оптимізація структури капіталу дозволяє знизити фінансові ризики та підвищити рівень автономії підприємства, а ефективне управління дебіторською заборгованістю сприяє прискоренню оборотності коштів і покращенню платоспроможності.

Реалізація концепції передбачає використання відповідних інструментів і методів управління. До основних інструментів віднесено оптимізацію співвідношення власного та позикового капіталу, формування резерву грошових коштів, лімітування витрат, контроль дебіторської та кредиторської заборгованості, а також хеджування валютних ризиків. Водночас для забезпечення обґрунтованості управлінських рішень запропоновано застосування матричного, бального, ризик-орієнтованого методів, факторного та кореляційно-регресійного аналізу, а також прогнозування. Використання зазначених методів дозволяє не лише оцінити поточний рівень фінансової стійкості, а й прогнозувати можливі зміни фінансового стану підприємства залежно від розвитку зовнішніх і внутрішніх факторів.

Завершальним елементом концепції є оцінка ефективності її реалізації, яка проявляється в позитивній динаміці коефіцієнтів автономії, фінансової стійкості, фінансової незалежності, маневреності капіталу та ліквідності, а також у зниженні частки поточних зобов'язань і скороченні простроченої дебіторської заборгованості.

Таким чином, запропонована концепція формує цілісний механізм забезпечення фінансової стійкості підприємства, орієнтований на підвищення його адаптивності, платоспроможності та здатності функціонувати в умовах війни. Її практична реалізація сприятиме підвищенню ефективності управління фінансовими ресурсами та зміцненню фінансової безпеки підприємств у довгостроковій перспективі.

ВИСНОВКИ

Результати проведеного дослідження підтверджують висновки вітчизняних науковців щодо визначальної ролі фінансової стійкості в забезпеченні стабільного функціонування підприємства в умовах економічної нестабільності. Зокрема, отримані результати узгоджуються з підходами, Партин Г. О. і Папірник С. Є. [4], які розглядають фінансову стійкість як комплексну характеристику фінансового стану підприємства, що забезпечує його здатність адаптуватися до змін зовнішнього

середовища. Проведений аналіз також підтвердив висновки Пешкова А. М. і Леги О. В. [8], Панченка В. А. і Панченко О. П. [11] щодо негативного впливу війни, інфляційних процесів, валютних коливань і зростання фінансових ризиків на результати діяльності підприємств України. Водночас результати дослідження доповнюють наявні наукові підходи шляхом обґрунтування комплексного механізму управління фінансовою стійкістю підприємства, який поєднує управління ліквідністю, оптимізацію структури капіталу, формування резервів грошових коштів та систему мінімізації ризиків в умовах війни.

Оригінальний авторський внесок полягає в розробленні концепції вдосконалення механізму управління фінансовою стійкістю підприємства в умовах війни, що базується на системному та ризик-орієнтованому підходах і передбачає інтеграцію інструментів фінансового управління, адаптованих до сучасних кризових умов. На відміну від існуючих досліджень у роботі запропоновано комплексний підхід до забезпечення фінансової стійкості, який враховує вплив інфляційних, валютних і ринкових ризиків та орієнтований на підвищення адаптивності підприємств до умов війни.

Водночас дослідження має певні обмеження. Зокрема, аналіз здійснювався переважно на основі узагальнених макроекономічних показників і не враховував галузеву специфіку діяльності окремих підприємств. Крім того, динамічність воєнного середовища та обмеженість статистичних даних можуть впливати на точність прогнозування фінансових тенденцій і оцінювання рівня фінансової стійкості підприємств у довгостроковій перспективі.

Отже, результати дослідження підтвердили необхідність удосконалення механізму управління фінансовою стійкістю підприємств в умовах війни через комплексне поєднання інструментів управління ліквідністю, структурою капіталу та фінансовими ризиками. У статті запропоновано концептуальні засади управління фінансовою стійкістю підприємства, адаптовані до умов війни та сучасних макроекономічних викликів, що дозволяє розширити існуючі наукові підходи до забезпечення фінансової безпеки суб'єктів господарювання.

Запропоновані підходи можуть бути використані підприємствами для підвищення рівня фінансової стійкості, платоспроможності та здатності адаптуватися до кризових умов функціонування. У сучасних умовах особливої важливості набувають формування резервів ліквідності, оптимізація структури капіталу, посилення контролю за дебіторською заборгованістю та впровадження ризик-орієнтованих підходів у систему фінансового управління.

Подаальші дослідження доцільно спрямувати на розроблення галузевих моделей управління фінансовою стійкістю підприємств і вдосконалення методів прогнозування фінансових ризиків в умовах воєнної та післявоєнної економіки. ■

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Юрчишена Л. В., Каплунська І. В. Концептуальний підхід до забезпечення фінансової стійкості підприємства. *Ефективна економіка*. 2022. № 12. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2022.12.43>
2. Іванов М. С. Фінансова стійкість підприємства: сутність поняття та методика оцінки. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2025. № 3. С. 166–173. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2025-79-166-173>
3. Приймак С. В., Волкова О. А. Діагностика фінансової стійкості підприємств в умовах посилення глобальної конкуренції. *Економіка та суспільство*. 2021. Вип. 30. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-30-58>
4. Партин Г. О., Папірник С. Є. Забезпечення фінансової стійкості підприємства за умов нестабільності середовища функціонування. *Механізм регулювання економіки*. 2022. № 3–4. С. 129–135. DOI: <https://doi.org/10.32782/mer.2022.97-98.21>
5. Чепка В. В., Матяш О. К. Фінансова стійкість підприємства: сутність та фактори впливу. *Економіка і суспільство*. 2017. Вип. 12. С. 649–655. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/12_ukr/107.pdf
6. Сірко А. Ю. Теоретико-методологічний підхід до аналізу фінансової стійкості підприємства. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2017. № 27 (2). С. 134–138. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_eim_2017_27%282%29_28
7. Пігуль Н. Г., Клименко А. В., Пігуль Є. І. Аналіз фінансової стійкості підприємств України. *Приазовський економічний вісник*. 2019. № 1. С. 186–190. URL: https://pev.kpu.zp.ua/journals/2019/1_12_uk/35.pdf
8. Пешков А. М., Лега О. В. Аналіз фінансової стійкості вітчизняних підприємств в умовах невизначеності. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2024. № 1. С. 151–158. DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.10-27>
9. Савельєва А. О. Фінансова стійкість підприємства та фактори, що впливають на неї. *Матеріали XLVII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ*. Вінниця, 2018. URL: <https://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/21156/3806.pdf?sequence>
10. Сподіна А. О., Тарасенко І. О. Фінансова стійкість підприємства: сутність та фактори впливу. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. 2022. № 12. DOI: <https://doi.org/10.25313/2520-2057-2022-12>

11. Панченко В. А., Панченко О. П. Вплив військових дій на фінансову стійкість підприємства. *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту*. 2024. Вип. 1. С. 175–191. DOI: <http://doi.org/10.34025/2310-8185-2024-1.93.13>
12. Сак Т. В., Шепелюк Н. П. Діагностика фінансової стійкості підприємства: методологія та практика застосування. *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*. 2023. № 4. С. 37–44. DOI: <https://doi.org/10.15276/ej.04.2023.5>
13. Кнейслер О. В., Налукова Н. І. Теоретико-прагматичні підходи до оцінки фінансової стійкості суб'єктів господарювання. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»*. 2017. Вип. 4. С. 45–50. URL: <https://ecj.oa.edu.ua/articles/2017/32/10.pdf>
14. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» № 996-XIV. Поточна редакція від 01.04.2026. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>
15. Ясіновська І. Ф. Сучасні підходи до оцінки фінансової стійкості підприємств. *Європейські перспективи*. 2016. № 2. С. 169–175. URL: <https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/10/Ясіновська-21.pdf>
16. Державна служба статистики. URL: <https://stat.gov.ua/uk>
17. Індекс інфляції в Україні. *Мінфін*. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/index/inflation/>
18. Курс валют. *Мінфін*. URL: <https://minfin.com.ua/ua/currency/2024-12-31/>
19. Валовий внутрішній продукт (ВВП) в Україні. *Мінфін*. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/gdp/>
20. Gleißner W., Günther T., Walkshäusl C. Financial sustainability: measurement and empirical evidence. *Journal of Business Economics*. 2022. Vol. 92. P. 467–516. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11573-022-01081-0>
21. Hernandez-Romero M., Coenders G. Financial resilience of agricultural and food production companies in Spain: A compositional cluster analysis of the impact of the Ukraine–Russia war (2021–2023). *European Accounting and Management Review*. 2026. Vol. 11. Iss. 1. Art. 3. P. 55–80. DOI: <https://doi.org/10.26595/eamr.v11i1.03>
22. Han N., Um J. Risk management strategy for supply chain sustainability and resilience capability. *Risk Management*. 2024. Vol. 26. Art. 6. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41283-023-00138-w>
23. Singh N., Hong P. CSR, Risk Management Practices, and Performance Outcomes: An Empirical Investigation of Firms in Different Industries. *Journal of Risk and Financial Management*. 2023. Vol. 16. Iss. 2. Art. 69. DOI: <https://doi.org/10.3390/jrfm16020069>
- stability of the enterprise: essence and influencing factors]. *Ekonomika i suspilstvo*, 12, 649–655. https://economyandsociety.in.ua/journals/12_ukr/107.pdf
- Gleißner W., Günther T. & Walkshäusl C. (2022). Financial sustainability: measurement and empirical evidence. *Journal of Business Economics*, 92, 467–516. <https://doi.org/10.1007/s11573-022-01081-0>
- Han N. & Um J. (2024). Risk management strategy for supply chain sustainability and resilience capability. *Risk Management*, 26. <https://doi.org/10.1057/s41283-023-00138-w>
- Hernandez-Romero M. & Coenders G. (2026). Financial resilience of agricultural and food production companies in Spain: A compositional cluster analysis of the impact of the Ukraine–Russia war (2021–2023). *European Accounting and Management Review*, 1(11), 55–80. <https://doi.org/10.26595/eamr.v11i1.03>
- Ivanov M. S. (2025). Finansova stiiikist pidpriemstva: sutnist poniattia ta metodyka otsinky [Financial stability of the enterprise: essence of the concept and assessment methodology]. *Vcheni zapysky Universytetu «KROK»*, 3, 166–173. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2025-79-166-173>
- Kneisler O. V. & Nalukova N. I. (2017). Teoretyko-prahmatychni pidkhody do otsinky finansovoi stiiikosti subiektiv hospodariuvannia [Theoretical and pragmatic approaches to assessing the financial stability of economic entities]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia». Serii «Ekonomika»*, 4, 45–50. <https://ecj.oa.edu.ua/articles/2017/32/10.pdf>
- Minfin. *Indeks inflatsii v Ukraini* [Inflation index in Ukraine]. <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/index/inflation/>
- Minfin. (2024, December 31). *Kurs valiut* [Exchange rate]. <https://minfin.com.ua/ua/currency/2024-12-31/>
- Minfin. *Valovyi vnutrishnii produkt (VVP) v Ukraini* [Gross domestic product (GDP) in Ukraine]. <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/gdp/>
- Panchenko V. A. & Panchenko O. P. (2024). Vplyv viiskovykh dii na finansovu stiiikist pidpriemstva [Impact of military actions on the financial stability of the enterprise]. *Visnyk Chernivetskoho torhovelno-ekonomichnoho instytutu*, 1, 175–191. <http://doi.org/10.34025/2310-8185-2024-1.93.13>
- Partyn H. O. & Papirnyk S. Ye. (2022). Zabezpechennia finansovoi stiiikosti pidpriemstva za umov nestabilnosti seredovyscha funktsionuvannia [Ensuring the financial stability of the enterprise under the conditions of instability of the operating environment]. *Mekhanizm rehuliuвання ekonomiky*, 3–4, 129–135. <https://doi.org/10.32782/mer.2022.97-98.21>
- Peshkov A. M. & Leha O. V. (2024). Analiz finansovoi stiiikosti vitchyznianskykh pidpriemstv v umovakh nevyznachenosti [Analysis of financial stability of

REFERENCES

Chepka V. V. & Matiash O. K. (2017). Finansova stiiikist pidpriemstva: sutnist ta faktory vplyvu [Financial

- domestic enterprises under uncertainty conditions]. *Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka*, 1, 151–158.
<https://doi.org/10.32782/dees.10-27>
- Pihul N. H., Klymenko A. V. & Pihul Ye. I. (2019). Analiz finansovoi stiiikosti pidpriemstv Ukrainy [Analysis of financial stability of Ukrainian enterprises]. *Pryazovskyi ekonomichnyi visnyk*, 1, 186–190. https://pev.kpu.zp.ua/journals/2019/1_12_uk/35.pdf
- Pryimak S. V. & Volkova O. A. (2021). Diahnostyka finansovoi stiiikosti pidpriemstv v umovakh posylennia hlobalnoi konkurentsii [Diagnostics of financial stability of enterprises in terms of intensifying global competition]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 30. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-30-58>
- Sak T. V. & Shepeliuk N. P. (2023). Diahnostyka finansovoi stiiikosti pidpriemstva: metodolohiia ta praktyka zastosuvannia [Diagnostics of financial stability of the enterprise: methodology and application practice]. *Ekonomichnyi zhurnal Odeskoho politekhnichnoho universytetu*, 4, 37–44. <https://doi.org/10.15276/ej.04.2023.5>
- Savelieva A. O. (2018). Finansova stiiikist pidpriemstva ta faktory, shcho vplyvaiut na nei [Financial stability of the enterprise and factors influencing it]. *Materialy XLVII naukovo-tekhnichnoi konferentsii pidrozdiliv VNTU* [Materials of the XLVII scientific and technical conference of VNTU units]. Vinnytsia. <https://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/21156/3806.pdf?seque>
- Singh N. & Hong P. (2023). CSR, Risk Management Practices, and Performance Outcomes: An Empirical Investigation of Firms in Different Industries. *Journal of Risk and Financial Management*, 2(16). <https://doi.org/10.3390/jrfm16020069>
- Sirko A. Yu. (2017). Teoretyko-metodolohichni pidkhid do analizu finansovoi stiiikosti pidpriemstva [Theoretical and methodological approach to the analysis of enterprise financial stability]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu*, 27 (2), 134–138. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_eim_2017_27%282%29_28
- Spodina A. O. & Tarasenko I. O. (2022). Finansova stiiikist pidpriemstva: sutnist ta faktory vplyvu [Financial stability of the enterprise: essence and influencing factors]. *Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal «Internauka»*, 12. <https://doi.org/10.25313/2520-2057-2022-12>
- stat.gov.ua. *Derzhavna sluzhba statystyky* [State Statistics Service]. <https://stat.gov.ua/uk>
- Yasinovska I. F. (2016). Suchasni pidkhody do otsinky finansovoi stiiikosti pidpriemstv [Modern approaches to assessing the financial stability of enterprises]. *Yevropeiski perspektyvy*, 2, 169–175. <https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/10/Yasinovska-21.pdf>
- Yurchyshena L. V. & Kaplunska I. V. (2022). Kontseptualnyi pidkhid do zabezpechennia finansovoi stiiikosti pidpriemstva [Conceptual approach to ensuring the financial stability of an enterprise]. *Efektivna ekonomika*, 12. <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2022.12.43>
- zakon.rada.gov.ua. (2026, April 1). Zakon Ukrainy «Pro bukhgalterskyi oblik ta finansovu zvitnist v Ukraini» № 996-XIV. Potochna redaktsiia vid 01.04.2026 [Law of Ukraine "On Accounting and Financial Reporting in Ukraine" No. 996-XIV. Current edition of 01.04.2026]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>

Стаття надійшла до редакції / Received: 11.05.2026
 Статтю прийнято до публікації / Accepted: 24.05.2026
 Оприлюднено / Published: 24.06.2026